

[Kofod-Svendsen]

dre steder, hvor der bliver købedygtige markeder. Vi må her sætte målet ind med eksport og eksportstøtte, og vi må have sælgere, der kan gå ind i de samfund både sprogligt og kulturelt og få solgt de varer, som vores smidige og veluddannede arbejdskraft kan producere.

Vi har mange små og mellemstore virksomheder, som vi må sige har været ret hjemmemarkedsorienteret. Vi må prøve på at motivere til en holdningsændring, så de bliver mere eksportorienterede. Jeg kunne forestille mig en eksportchef på lejebasis og på andre måder konkrete tilskyndelser, så man også i de små virksomheder i udpræget grad bliver eksporttænkende og -orienterede. Jeg tror, at f.eks. Udenrigsministeriets handelsafdeling, der rådgiver og vejleder virksomheder i alle spørgsmål vedrørende eksport, eksportstøtte, finansiering, udlandskontakter osv., bør udbygges, og at de danske konsulater i udlandet bør yderligere inddrages med henblik på direkte opsøgende, eksportfremmende arbejde.

Til sidst tror jeg, at vi må magte at udbygge et konstruktivt samarbejde mellem den private og den offentlige sektor. Modernisering af den offentlige sektor er vigtig, også for at den private sektor kan vokse. Uddannelse, kommunikation, sundhedsvæsen osv., er af afgørende betydning for den private sektor. Vi må ikke sætte den private og den offentlige sektor op som modsætninger, men tværtimod som dele, der går tæt hånd i hånd. Det mener jeg er en nødvendighed og en vigtig side.

Jeg vil belyse det med et enkelt eksempel. I miljøudvalget arbejder man nu på at færdiggøre en beretning om miljøhandlingsplanen. Der bliver mange både private og offentlige investeringer, og vi skulle gerne blive verdensmestre i at bekæmpe miljøforurening. Bliver vi det, så vi er på forkant her, får vi også en knowhow, som det vil være muligt at eksportere. Også på andre områder vil vi ved et tæt, konstruktivt samarbejde mellem den private og den offentlige sektor få mulighed for at udvikle produkter og systemer, som vi kan sælge.

En modernisering af den offentlige sektor og at gøre den private sektor mere globalt orienteret i et tættere samarbejde tror jeg vil være en konstruktiv vej til at øge eksporten i de kommende år. Men det må ske gennem et

langt, sejt tag. De første tag er taget, men der skal tages flere.

Albrechtsen (VS):

Vejen frem er en grøn investeringspolitik, og det er faktisk så heldigt, at en bevidst styring af investeringerne ud fra miljø- og resourcehensyn samtidig er en politik, som kan gavne betalingsbalancen. Men det kræver unægtelig en del nytænkning. Hvis man tror, at man på traditionel vis og på privatkapitalens betingelser kan eksportere sig ud af krisen, tager man grundigt fejl.

VS har intet imod øget eksport og øget produktion, men det kan aldrig blive målet i sig selv. Det skal være en produktion, som ikke ødelægger naturen og menneskenes sundhed. Det skal være en grøn vækst baseret på renere teknologi, sunde madvarer, gode boliger, giftfrit miljø osv. Det er de vigtigste mål, og det er naturligvis langt vigtigere end betalingsbalancen. Faktisk vil en grøn investeringspolitik i modsætning til de traditionelle, politisk forkastelige metoder, f.eks. indkomstpolitik og bortødnings af milliarder i virkningsløs generel erhvervsstøtte, give bedre balance i udenrigshandelen.

Den danske industri og ikke mindst landbruget har i øjeblikket en stor chance inden for hele området miljøvenlig produktion. Den chance skal naturligvis gribes, mens tid er, og det kræver styring. Det kræver, at det offentlige griber ind i investeringerne. Det kræver, at fagbevægelsen og forbrugerne får magt over investeringerne. Eksporten af vindmøller er et oplagt eksempel på, at det kan lade sig gøre at eksportere fornuftige ting. Et andet kunne være en massiv eksport af økologisk dyrkede landbrugsvarer.

Der er mange muligheder, men overalt kræver det nytænkning og vilje til at lade gamle dogmer og ikke mindst gamle privilegier falde. F.eks. må staten kræve, at hovedvægten i industrien bliver lagt på udviklingen af teknologier, der ikke forurenar, og produkter og emballager, der kan indgå i genbrugssystemer.

Nu kan betalingsbalancen ikke kureres alene gennem eksporten, men her er det igen så heldigt, at en grøn investeringspolitik vil kunne nedsætte importen en god del. F.eks. udgør den enorme bilimport et vældigt dræn i valutakassen, og en virkelig udbygning af